

fremhæver — verket 3 Lærere i Løbet af 4 Halvaar; det er jo aabenbart, at dette i en ikke ringe og uheldig Grad maa influere paa Underviisningen. Det turde vel ogsaa bemærkes, at hvormegen Pritis man end kunde sætte paa, at Medlemmer af Bondestanden, som varmt og ivrigt interessere sig for Sagen, deeltog i Bestyrelsen, kunde det dog ikke anses for ønskeligt, at Forholdet succesfuld har udviklet sig derhen, at saadanne Mænd udelukkende have faaet Sæde i Bestyrelsen, saaledes at et Element, som tidligere havde været i den, nemlig et Par Skolelærere, som dog ialtfald havde et praktisk Kjenndskab til Forholdet, som ganske sikkert maatte komme Skolen til gode, er snerret. Paa den anden Side er det ganske vist, at det Skoleraad, hvorom der er Tale, i og for sig i en høi Grad interessere sig for dette Anliggende og levende ønsker at bidrage Sit til at faae en saadan Underviisningsanstalt ret i Gang og Flor, fordi der i den hele Skoleraads-Kreds ikke eksisterer nogen anden; det er ganske vist, at der fra den Side har været en varm Bestræbelse og et ivrigt Ønske om at bringe en saadan Underviisning fremad. Hvorvidt der nu i en eller anden Henseende kan være begaaet Feil paa den ene eller den anden Side, derom troer jeg sandelig, at det ikke her er muligt at fælde nogen bestemt Dom, og jeg holder mig overbeviist om, at det eneste Gode og Gavnfulde for Sagen vil være, at man søger at finde en eller anden Form for en Forening af disse Bestræbelser; jeg troer ikke, at dette kan betragtes som aldeles opgivet, ligesom jeg heller ikke kan antage, at det paa nogen Maade vil udøve en afgjørende Indflydelse i den Henseende, om man bevilgede Beløbet for et enkelt Aar, idet det jo ikke vilde kunne begrunde en Fremtid for Skolen. Jeg troer derfor, som sagt, at det Ønskeligste vilde være, om der blev givet et Stød til, at man forenede sig paa en saadan Maade, at der derigennem for Ministeriet kunde være den bedste Anledning til at understøtte Skolen med et saa stort Beløb, som det overhovedet kunde forsvare at anvende dertil i Forhold til de øvrige Beløb, som gives Skoler af lignende Bestaaffenhed; jeg tør sige, at Ministeriet vil være meget villigt til, naar

det maatte finde, at der var en saadan Anledning, at komme tilhjælp, medens det derimod ikke har kunnet finde sig foranlediget til, uden at have saadanne Data for sig, som gave en begrundet Mening om Skolens bedre Tilstand, at give et absolut og sikkert Tilfagn om et bestemt Beløb af 600 Rd. Jeg troer heller ikke, at det ærede Thing selv vilde finde det rigtigt, om man nu fra Thingets Side, saa at sige, vilde falde ind i dette Forhold og igiennem en Beslutning i Finansloven give et Tilfagn om en saadan bestemt Sum, da det vilde staae i Strid med den hele Vej, som ellers er fulgt, ligesom det ogsaa er at bemyndige, at en saadan Beslutning vilde, saaledes som jeg allerede har tilladt mig at bemærke, efterfølges af Forsøg i denne Retning, som Thinget dog helst maatte ønske at undgaae.

Jeg skal nu forlade dette Punkt og vende mig til de Forslag, der ivrigt foreligge, og som paa Undringstavlen ere optagne, saavidt jeg erindrer, fra Nr. 22 til 31. Der er jo imidlertid kun et Par Punkter deri, om hvilke der kunde være Anledning for mig til at yttre mig, og der er i Særdeleshed eet, som uden tvivl har den største Betydning, og som jeg derfor skal dvæle et Øieblik ved, det er nemlig Spørgsmaalet om Forhøielse af Skolepengene ved de lærde Skoler i Almindelighed og Forhøielse af Skole- og Underholdningscontingentet for Eleverne og Disciplene paa Sorø Akademi. Jeg skal derom for det Første gjøre den almindelige Bemærkning, at naar jeg ved Finanslovens første Behandling, da dette Punkt blev bragt frem, udtalte mig saaledes, som jeg gjorde, saa har jeg derved viist, at jeg, Alt vel overveiet, ikke vilde finde det rigtigt at unddrage sig fra en Forhøielse af Skolepengene, saaledes som Forholdene i det Hele taget stille sig; men jeg vil paa den anden Side tilstaae, at jeg ikke havde ventet, at Følgen deraf skulde blive, at man paa Finansloven denne Gang vilde have optaget bestemte Forslag til en saadan Forhøielse. Det viste sig imidlertid, at Udvalget i den Henseende var fuldkommen enigt, og de Forhandlinger, der fandt Sted desangaaende mellem Udvalget og mig, have ogsaa viist, at man satte stor Pritis paa, at